

dr. theol. Brodersen om

OXFORD

Fiolstræde!

Navnet har en Klang af noget nutidsfjernt, som Gaden har en Patina af Lærdom og Højtidelighed, hvad der vel skyldes det nære Universitet, Vor Fru og — Holberg. Her, hvor den vittige Pedant engang levede og arbejdede, bor nu en anden Mand, men han har det tilfælles med Holberg, at han ogsaa er med i Kampen for et nyt aandeligt Danmark.

Manden er Stiftsprovst, dr theol. Brodersen, en af de danske Præster, der aabent erkender, at der har været Ebbe-Tid i Kirkens aandelige Indflydelse, og som tog Konsekvensen deraf ved at slaa Portene op for den vældige aandelige Flodbølge, der skyllede ud over Alverden fra Oxford hvorfra Bevægelsen har faaet sit Navn.

Stiftsprovsten har intet som helst af denne lidt skræmmende aandelige og fysiske Bredde, man ofte møder hos Præster. Han er ung, høj og slank og kunde for den Sags Skyld lige saa gerne være Læge, Forretningsmand eller alt muligt andet end Gejstlig.

Han lytter intens og undertiden er det som han famler efter netop det han vil have frem, men pludselig finder han det og giver det Udtryk med en Appel, der faar en til at tænke paa, at Tidens Tempo ogsaa har naaet Prælaterne.

— Hvad er i faa Ord Oxfordbevægelsen?

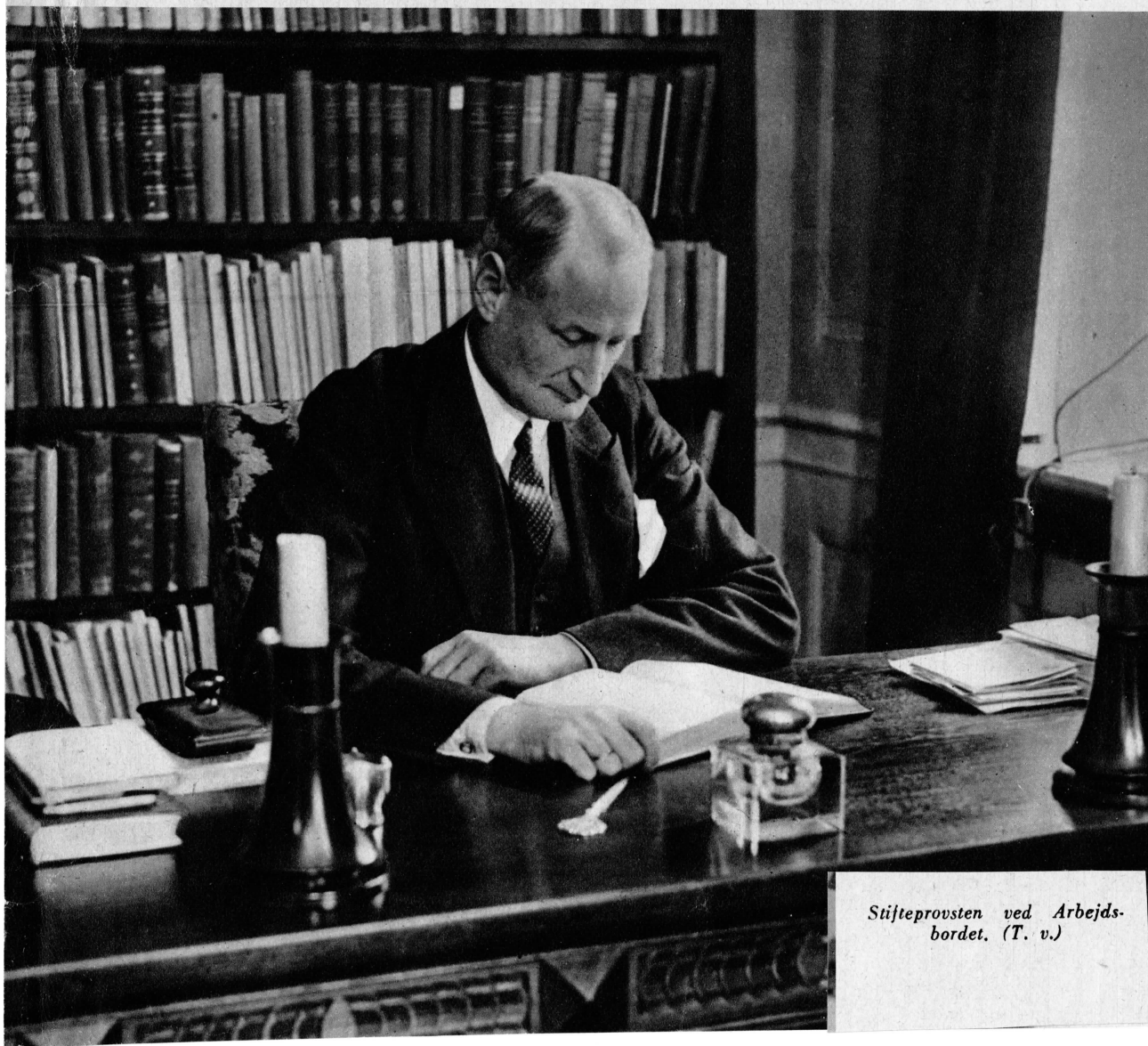
— Den er en aandelig Revolution. Den har det tilfælles med andre revolutionære Bevægelser, at den erkender, at vi befinder os i en saa kritisk Situation, at der maa ske noget gennemgribende. Men til Forskel fra de politiske Revolutioner sigter denne Bevægelse ikke i første Række paa de ydre Forhold, men paa Menneskene selv. Den er overbevist om, at det væsentlige er, at der sker noget med os Mennesker. Hvis vi faar den rette Aand over den rette Indstilling, saa skal ogsaa nok Forholdene komme i Lave.

— Hvad tænker De særlig paa, naar De taler om den Forandring, der skal foregaa med Menneskene?

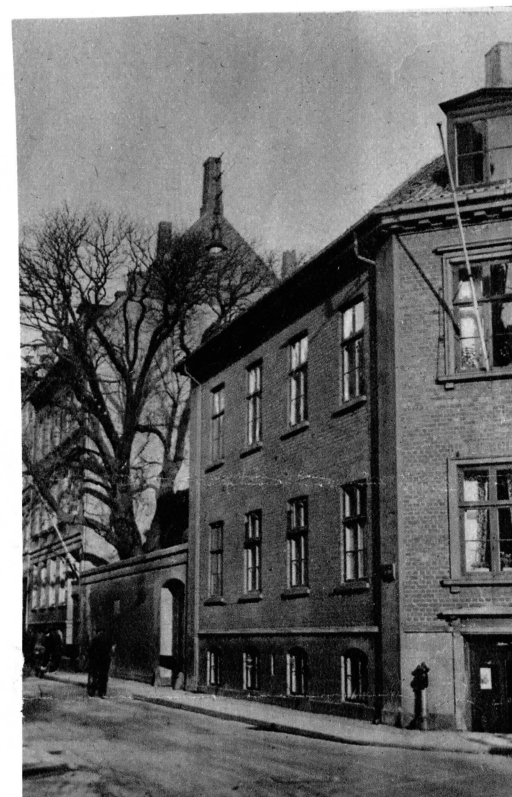
At Livet i Stedet for at være selvisk orienteret og selvisk styret

02-02-020

Stiftsprovst,

Stifteprovsten ved Arbejdsbordet. (T. v.)

Stifteprovstboligen i Fiolstræde Nr. 8 ligger omtrent paa det Sted, hvor Ludvig Holberg engang havde sin Embedsbolig. (Herunder).

bliver orienteret og styret ud fra Guds Vilje. Det, der tiltrænges, er, at vi kommer til at leve Livet *under Guds Førelse* og dermed kommer i det rette Forhold til vore Medmennesker.

— Vil Oxfordbevægelsen da ikke det samme som Folkekirken?

— Jo, for saa vidt som Oxfordbevægelsen jo ganske simpelt vil gøre Folk til Kristne. Oxfordbevægelsen vil ikke være noget nyt ved Siden af Kirken. Den er udsprunget af Kirkens Nød. Masser af Mennesker er i vor Tid kommet paa Afstand af Kirke og Kristendom, og det kan ikke nægtes, at Kirkens aandelige Indflydelse paa Tidens Liv er blevet svag. Oxfordbevægelsen søger nye Veje til at naa ud til dem udenfor. Og den udfordrer en »Kristendom«, der kun er halvt kristelig, til at gøre Alvor af Kristendommen — til at lade Gud faa Magt i det daglige Liv.

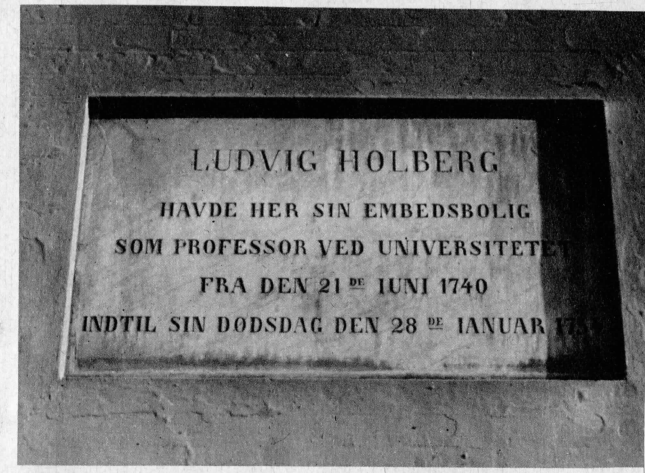
— Betjener Bevægelsen sig ikke af en anden »Teknik« end Folkekirken?

— Teknik er ikke saa rart et Ord i denne Forbindelse. Bevægelsen vil være Kirkens Frontarbejde over for dem, der er kommet uden for dens aandelige Indflydelse. Og Arbejdsmaaden indstilles efter de særlige Krav, dette Frontarbejde stiller. Man maa f. Eks. tale et Sprog, som det moderne »ukirkelige« Menneske kan forstaa. Og i Stedet for at holde Prædikener sørger man at fange Opmærksomheden og Interessen ved, at forskellige Mennesker fortæller fra deres eget Liv om, hvad der er sket naar de har givet Gud Styret.

— Disse Bekendelser forekommer mange usmagelige. Kunde de ikke undværes eller gives en anden Form?

— Oprigtig talt tror jeg, at det er mest dem, der intet Førstehaandskendskab har til Bevægelsen, der taler om det usmagelige ved Bekendelserne. Jeg har ikke ofte hørt den Betragtning gjort gældende af Folk, der virkelig har overværet Oxfordmøder. Man maa gøre sig klart, at ingen Bekendelser ved offentlige Møder indlader sig paa intime Enkeltheder med Hensyn til den personlige Synd. Det er Vidnesbyrd, der ganske jævnt fortæller om, hvilke

Denne Mindetavle er opsat i Muren til Fiolstræde Nr. 8, hvor ogsaa Holbergs Kastanie staar.

Vanskeligheder, man har haft, hvorledes man har fundet Fejlen og Skylden hos sig selv, og hvorledes man har faaet et nyt Liv ved Overgivelsen til Gud. Netop disse personlige Vidnesbyrd ud af Livet hjælper moderne, skeptiske Mennesker til at faa Øje for Religionens Virkelighed og praktiske Betydning.

— Man har sagt at Oxfordbevægelsen er en Overklassebevægelse?

— Ikke med rette. Herhjemme henvendte den sig maaske til at begynde med til de øvre Befolkningslag. Det faldt ganske særligt i Øjnene derved, at man ikke er vant til, at en religiøs Vækkelse sætter ind blandt disse Folk. Men i disse Krese er der da sandelig ogsaa Behov for det. Oxfordbevægelsen vil ikke have Kristendommen indkapslet blot i visse Krese, men have den ud i hele Befolkningen baade opadtil og nedadtil. Efterhaanden har Bevægelsen berørt alle Samfundslag. Man saa det tydeligt ved det store Forum-Møde, hvor Akademikere, ledende Forretningsfolk, Arbejdsløse, Damer af Selskabet og jævne Koner befandt sig Side om Side i den tusindtallige lyttende Skare.

— Hvorledes stiller Bevægelsen sig egentlig til Spørgsmaalet: Penge? Vil man indføre de første kristne Bordersamfunds Kommunisme?

Et andet Billede der viser Menneskemasserne ved Forummødet.

Stifteprovst Brodersen har til sin yngste Søn Ove lavet en Snehøj med Nisser. (Herunder)

— Man kan ikke i Nutiden kopiere tidligere Tidens Forhold. Ogsaa i Spørgsmaalet Penge gælder det, at det først og fremmest er den personlige Indstilling, der skal blive en anden. Her tænker jeg paa to Ting. Den ene er, at man faar en ny uselvsk Indstilling over for Livet og ens egen Gerning. Livets sande Formaal er ikke at tjene Penge, men at vi tjener hinanden i Ansvar for Gud og under hans Aands Ledelse. Det andet er, at Livsfrygten i os bliver overvundet ved Tro paa Gud og Overgivelse i hans Førelse. Det er selvsk Begærlighed og Frygt, der er de to alvorligste Problemer i Forbindelse med Penge.

— Kan man godt være en stor Forretningsmand og dog leve efter Bevægelsens Grundsæt-

ninger?

— Jeg har set, hvorledes ledende Forretningsfolk, efter at have givet deres Liv til Gud, har faaet et helt nyt Syn paa deres Forretning. Fra blot at være et Middel for dem til at tjene Penge, er den blevet dem en betroet Gerning, i hvilken Gud skal være den øverste Chef. Mange Forretningsmænd inden for Bevægelsen vil selv fortælle om, hvorledes de har faaet et helt nyt Forhold til deres Personale til deres Kunder, deres Leverandører — og deres Konkurrenter. Jeg hørte forleden Dag om to tidligere Konkurrenter i en bestemt Branche, som nu holder »stille Stund« sammen og sammen overvejer,

(Forts, paa Side 26.)

Fra det store
Oxfordmøde i
Forum.

Oxford (Forts. fra Side 7.)

hvad der er Guds Plan for deres Forretningsgren. Dette er en meget væsentlig Side ved den Revolution som Oxfordbevægelsen tilsigter: Gud i det moderne Forretningsliv!

— Hvorledes vil det stille sig, naar der er Tale om f. Eks. en Vaabenfabrikant?

— De mener, forstaar jeg, om det er muligt at bringe denne bestemte Form for Forretning ind under disse Synspunkter. Her er selvfølgelig Vanskeligheder. Den enkelte, som staar i en saadan Stilling og for hvem det bliver Alvor med at leve som kristen under Guds Førelse, maa selv træffe sin Afgørelse her. Det kan da være, at en Mand bliver ført til at opgive sin hidtidige Stilling, men det kan ogsaa være, at f. Eks. en Vaabenfabrikant vil komme til at se paa Sagen omtrent paa følgende Maade: Som Forholdene faktisk ligger for Tiden vil Vaabenfabrikation finde Sted, hvad enten jeg bliver i min Stilling eller ikke. Er det da ikke bedst, at der i denne Virksomhed findes Mænd, som ved, hvad Ansvar over for Gud og

fort mangler